

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 17 de gener de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 20 de juliol del 2006 la representació processal dels Srs. F.A.S. i V.A.G. i de la companyia d'assegurances "C. SA" va formular demanda contra el Sr. M.P.A., solidàriament contra la companyia d'assegurances "A.-P.", i subsidiàriament contra el Sr. L.T.D., sol·licitant que es condemnés als demandats a pagar al Sr. F.A.S. la suma de 298,14 euros, corresponent a la pèrdua de salari durant el temps que va estar de baixa, 1.900 euros en concepte de *pretium doloris* i 990.36 euros per despeses de transport; al Sr. V.A. l'import de 1.855,67 euros, més els interessos legals procedents a partir de la contesta a la demanda, i a la companyia "C. SA la suma de 11.366,54 euros, més els interessos legals corresponents, tot això com indemnització pels danys soferts en la persona i en els béns dels demandants com a conseqüència del sinistre que entenien s'havia produït degut a l'actuació imprudent del demandat.

II.- La representació processal dels Srs. M.P.A. i L.T.D. i de la Companyia d'Assegurances "A.-P." va oposar a la demanda sengles excepcions peremptòries d'inadequació de procediment, ja que entenia que el

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

procedent correcte hauria estat l'abreujat i no pas l'ordinari que havia entaulat la part agent, i de prescripció de l'acció, considerant que la querella criminal presentada no va interrompre el termini de prescripció propi de la Lex Aquilia i al mateix temps la va contestar, oposant-se a la descripció de la mecànica de l'accident fet per l'adversa, ja que entenia que, o bé la culpa del sinistre corresponia a la part agent, o calia estimar una compensació de culpes, i negant en tot cas la procedència de la reclamació de les despeses de transport feta per la demandant.

III.- Les parts van formular oportunament els seus escrits de rèplica, dúplica i conclusions reiterant els seus arguments i oposant-se als de l'adversa.

IV.- L'Hble. Tribunal de Batlles va dictar Sentència en data 3 de maig del 2007, desestimant les excepcions formulades i, respecte del fons del litigi, estimant parcialment la demanda i condemnant al Sr. M.P.A. i a "A.-P.", i subsidiàriament al Sr. L.T.D., a satisfer 2.198,14 euros al Sr. F.A.S.; 1.855,67 euros al Sr. V.A.G. i 11.366,54 euros a "C. SA", més els interessos legals corresponents de les dues darreres quantitats a comptar de la contesta a la demanda, més les costes judicials.

V.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal dels Srs. M.P.A. i L.T.D. i de la Companyia d'Assegurances "A.-P." i, pels arguments recollits en les seves conclusions, demana la seva revocació i, tot declarant prescrites les accions exercides contra els seus mandants, que es desestimi la demanda formulada per l'adversa, imposant-li a més les costes del procediment.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI.

FONAMENTS DE DRET

I.- El recurs formulat per la representació processal dels Srs. M.P.A. i L.T.D. i de la Companyia

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

d'Assegurances "A.-P." es fonamenta en el criteri que, en contra del que decideix la Sentència recorreguda, cal considerar prescrita l'acció exercitada per la part agent, atès que, segons el seu parer, les concretes reclamacions judicials que aquesta va portar a terme no van interrompre el termini de prescripció propi de la Lex Aquilia i ho basa en dos arguments.

En primer lloc, considera que, mitjançant l'escrit presentat al registre de la Batllia el dia 15 d'abril del 2003, la companyia d'assegurances "C. SA" i els senyor F.A.S. i V.A.G. van formular una querella contra el Sr. L.T.D. i la companyia d'assegurances "A.-P." per una presumpta imprudència amb resultat de danys i lesions com a conseqüència de l'accident de circulació esdevingut el dia 24 de maig del 2002, que està a l'origen de la demanda formulada en el present procediment. No obstant, segons el seu parer, "C. SA" no tenia, en relació als danys causats als vehicle propietat del Sr. V.A., acció civil, ni tampoc penal, en el marc d'aquell procediment, raó per la qual considera que aquesta reclamació judicial no podia tenir com efecte la interrupció del termini de prescripció de l'acció de responsabilitat civil que ara s'exercita.

Per tal de donar resposta a aquest primer motiu del recurs, cal posar de relleu que és cert que la querella presentada en data 15 d'abril del 2003 va ser formulada per els Srs. F.A.S. i V.A.G. i la companyia d'assegurances "C. SA S.A. d'Assegurances i Reassegurances" i també ho és que aquesta darrera entitat no estava legitimada per interposar-la, ja que el seu dret a obtenir una determinada compensació econòmica derivava en tot cas del fet d'haver pagat a la perjudicada pel sinistre l'import dels danys que aquesta havia patit en el seu vehicle com a conseqüència del contracte d'assegurança que vinculava a les parts i aquesta acció de repetició sols es podia exercitar en un procediment civil, d'acord amb el que disposen els articles 16 i 18 del Codi de Procediment Penal. No obstant, el fet que els perjudicats pel sinistre formulessin una querella contra els que consideraven que l'havien causat impedia a la companyia asseguradora reclamar en la via civil el que havia pagat al seu

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

assegurats fins que no es resolgués pel procediment penal que és preferent (article 18 del Codi de Procediment Penal) i per tant el termini de prescripció sols va començar a córrer per ella a partir de la notificació als perjudicats de la Sentència del M.I. Tribunal de Corts de data 10 de març del 2006, cosa que no va succeir fins el dia 1 de juny del 2006, i per tant quan el dia 26 de juny del 2006 es va citar al Sr. M.P.A. per tal d'escoltar la demanda l'acció civil no havia prescrit.

II.- En segon lloc, considera la part recurrent que la querella formulada per la representació processal dels Srs. F.A.S. i V.A.G. i la companyia d'assegurances "C. SA S.A. d'Assegurances i Reassegurances" tampoc podia interrompre el termini de prescripció de la Lex Aquilia, ja que l'acció mai no s'arribà a dirigir formalment i de conformitat amb les disposicions del Codi de Procediment penal contra el senyor M.P.A. ni per part de la companyia d'assegurances, ni per part dels Srs. S. i l'article 16 del citat Codi disposa que solament es poden exercir a instància de part les accions penals per danys derivats d'accidents de circulació.

És cert que la querella presentada pels Srs. S. i la companyia d'assegurances "C. SA" es va dirigir exclusivament contra el Sr. L.T.D., entenent que es tractava del conductor del vehicle que va ocasionar el sinistre quan en realitat era el seu propietari, i no contra el Sr. M.P.A., que era qui realment conduïa el vehicle, però aquest fet no suposa tampoc que la querella formulada no comportés la subjecció del litigi a les normes penals. En efecte, per un cantó aquest error va ser esmenat en el curs d'un procediment en relació al què la Batllia era en tot cas competent fins i tot d'ofici ateses les lesions que va patir el querellant, dictant-se Sentència contra aquell que realment havia causat el sinistre. Per un altre cantó, l'error dels querellants era excusable i induït pel fet que en la declaració amistosa de l'accident el Sr. M.P.A. no va fer constar ni el seu nom com a conductor, ni el nom del titular de l'assegurança del vehicle (foli 29), raó per la qual era lògic considerar que el propietari del vehicle era també el que el conduïa i per tant la querella s'havia de dirigir contra ell.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

III.- Per últim, argumenta que l'acció també està en tot cas prescrita, ja que en el decurs de la vista oral el dia 15 d'abril del 2005 "C. SA" es va reservar l'exercici davant de la jurisdicció civil de les accions de la seva representada i la sentència penal va ser notificada a les parts el dia 17 de maig del 2005, raó per la qual entén la recurrent que a partir d'aquesta data s'havia de començar a computar el termini de prescripció i que per tant quan es va presentar la demanda el dia 20 de juny del 2006 l'acció havia prescrit.

Malgrat els arguments de la recurrent cal estimar, en el mateix sentit que exposa l'Hble. Batlle en la seva resolució, que el fet que "C. SA" es reservés l'exercici de les accions que li poguessin correspondre davant de la jurisdicció civil no suposa en cap cas que per aquest sol fet hagués renunciat a reclamar la indemnització que considerés procedent, sinó precisament per no poder obtenir-ho en la via penal manifestava que es reservava la seva reclamació per fer-la davant de la jurisdicció civil. D'altra banda, malgrat la sentència penal es va dictar en data 17 de maig del 2005, cal tenir en compte que aquesta resolució va ser reconeguda i per tant no va ser ferma fins que es va dictar la del M.I. Tribunal de Corts, que va ser comunicada a les parts en data 1 de juny del 2006, data a partir de la qual començava a córrer el termini de prescripció, sense que es pugui admetre l'argument que la companyia d'assegurances havia d'interposar en tot cas l'acció civil dins del termini d'un any a partir del sinistre, o a partir de la notificació de la Sentència de 17 de maig del 2005 i que en tot cas aquesta ja es suspendria per prejudicialitat penal.

IV.- En desestimar-se el recurs procedeix imposar les costes del mateix al recurrent de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia
d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal dels Srs. M.P.A. i L.T.D. i de la Companyia d'Assegurances "A.-P." contra la Sentència dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles en data 3 de maig del 2007, que CONFIRMEM íntegrament, imposant les costes d'aquesta alçada a la part recurrent.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-